

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 13Csp/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120236560
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Dubovcová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:6120236560.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín pred sudkyňou JUDr. Martinou Dubovcovou v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom v Piešťanoch, Teplická ul..č 7434/147, právne zastúpeného Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., IČO: 47 234 679, so sídlom v Trenčíne, Ul. 1. mája 173/11, proti žalovanému U. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom v G. nad Y., J. ul.č. XX, právne zastúpenému JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom v Žiline, Ul. P. Mudroňa č. 1191/5 v konaní o zaplatenie 12.704,97 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 4.484,- €, a to v pravidelných mesačných splátkach po 100,- € mesačne, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci od právoplatnosti rozsudku vždy do 20. dňa v mesiaci pod následkom straty výhody splátok.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a.

III. Žalovanej sa voči žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 28,88 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 11.2.2020 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 12.704,97 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 11.886,58 € od 15.11.2019 do zaplatenia. Vo svojej žalobe uviedol, že žalobca je obchodná spoločnosť a žalovaný je fyzická osoba - spotrebiteľ. Žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 09.03.2017 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 14.100,- € zo strany žalobcu. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 96 pravidelných mesačných splátkach po 268,38 €. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal. Napriek opakovaným upozoreniam dlžné splátky nedoplatil, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 30.10.2019 pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní na splnenie povinností a táto lehota na plnenie uplynula žalovanému dňa 14.11.2019. Žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje v žalobe aj zákonné úroky z omeškania. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatňuje vo výške 5 % ročne bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 15.11.2019 navýšená o 5 percentuálnych bodov. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo 08.01.2020 žalovaného k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tohto návrhu. Žalovaný ku dňu podania žaloby celkovo uhradil sumu 7.022,94 €. Ako vyplýva

z prehľadu splátok a úhrad, žalobca eviduje voči žalovanému dlh vo výške 12.704,97 €, ktorý pozostáva z nasledovných položiek:

- istina vo výške 368,71 €, táto suma predstavuje istinu 13.-2001.
- úrok vo výške 818,39 €, táto suma predstavuje úrok 13.-2001.
- zosplatnená istina vo výške 11.517,87 €, táto suma predstavuje len istinu splátok po zosplatnení za 2002.-96.

Žalobca ku skutočnosti ohľadom skúmania bonity klienta poukázal na ustanovenia úverovej zmluvy bod 11. až 27., kde sú uvedené požadované informácie, podľa ktorých žalobca posúdil bonitu žalovaného. Následne na 1. strane zmluvy sú uvedené podmienky lustrácie žalovaného v registroch úverových dlžníkov. Žalovaný uhradil žalobcovi riadne a včas 26. splátok, a teda v čase poskytnutia úveru bola jeho bonita v poriadku. Žalobca zobral do úvahy, že uvedený úver bol poskytnutý na refinancovanie iných dlhov žalovaného za účelom zníženia výšky úroku a výšky splátky.

2. Žalovaná po vydaní platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica podala vo veci odpor, v ktorom uviedla, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu, a to z nasledovných dôvodov: Žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. V zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch: "Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru." Následne v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona: "Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42."

Zmluva o úvere predstavuje tzv. refinančný úver, teda poskytnutím úveru vo výške 14 100 Eur došlo k splateniu predchádzajúcich úverov poskytnutých priamo od žalobcu. Oprávnenosť výšky odhadovaného zostatku všetkých splatených úverových zmlúv neposudzoval žiadny súd, ale iba žalobca v postavení nebankového subjektu. Žalovaný zastáva názor, že zmluvy o úvere, z ktorých dlžné sumy boli uhradené refinančným úverom sú jednoznačne bezúročné a bez poplatkov a takýmto spôsobom žalobca obchádza zákon a koná v rozpore s dobrými mravmi. V zmysle § 39 Občianskeho zákonníka preto takýto refinančný úver možno vyhodnotiť ako neplatný právny úkon. Za týmto účelom žalovaný navrhuje, aby súd vyzval žalobcu na predloženie všetkých zmlúv o úvere, dlžné sumy z ktorých boli uhradené refinančným úverom vo výške 14 100 Eur a aby žalobca špecifikoval z čoho pozostával neuhradený zostatok vo výške 14 100 Eur. V bode 28 zmluvy o úvere sa uvádza "Účelový úver - časť úveru slúži k úhrade záväzkov uvedených v prílohe č. 1", súčasťou žalobného návrhu však nie je žiadna príloha č. 1. Krajský súd Prešov vo svojom rozhodnutí zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 21Co/173/2017 uviedol nasledovný právny názor k refinančnému úveru: "V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.10.2017, č.k. 6Co/192/2016. V danej veci išlo podobnú situáciu, keď banka svojmu klientovi poskytla úvery za účelom úhrady záväzkov klienta voči banke na základe skorších úverových zmlúv. Krajský súd v ňom konštatoval cit.: ..., "Zdá sa, že skutočnú výšku dlhov zo skorších úverov neposudzoval žiadny súd ale samotná banka a na preplatenie všetkého, čo stanovila ako dlh, vykontrahovala nový úver, teda bez objektívneho posúdenia skutočnej výšky pohľadávky a jej príslušenstva. A banka to robila opakovane. Vygradovanie úverovania bolo len logickým završením procesu poskytovania úverov a zdá sa, že bez adekvátneho posúdenia bonity dlžníkov. Poskytnutie nového úveru a navyše bez zachovania kontinuity ochrany normami predpisov o spotrebiteľských úverov je spojené so spoločensky nežiaducimi rizikami. Po prvé ide o riziko, že neskorším úverom si banka preplatí aj plnenie z nečestných klauzúl. Okrem iného môže ísť napríklad o úroky (zmluvné) aj po splatnosti a úročené nad zákonom stanovený administratívny limit úrokov z omeškania, a teda v rozpore s § 517 ods. 2 OZ v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., príp. o neprijateľné poplatky alebo plnenie úrokov napriek bezúročnosti úveru. Po druhé ide o riziko, že neskorším úverom banka prekryje iné neprijateľné podmienky dojednané v skoršom úvere, napríklad neprijateľnú zmluvnú podmienku o predčasnom splatení (de fault) a iné. Tým, že novším úverom si banka doslova vytvorí stav na úhradu pohľadávky zo skoršieho úveru, môže sa spoliehať na to, že nikto nikdy sa už nebude zaoberať zmluvnými podmienkami skoršieho už „splateného" úveru. Po tretie môže ísť o riziko, že sa dlžníci dostanú mimo úroveň ochrany pravidiel, ktoré dopadajú na spotrebiteľské úvery.

Ide o typický prípad, keď na úhradu viacerých spotrebiteľských úverov sa poskytne nový vyšší úver, a to vo výške, ktorá je mimo rámec spotrebiteľských úverov. Spotrebiteľia sa tak dostávajú do nepriaznivejšej sféry úverovania mimo pravidiel pre spotrebiteľské úvery, teda sa im zhoršuje právna situácia, hoci plnia účelom výplaty skorších úverových záväzkov, ktoré plynú zo spotrebiteľských úverov. Rizikom je aj preplatenie plnení z premlčaných práv. Odvolací súd je vzhľadom na vyššie uvedené riziká toho názoru, že ak sa spotrebiteľovi poskytol úver za takých okolností, že sa ním obišli pravidlá spotrebiteľských 3/4 úverov, najmä údaj o celkových nákladoch na úver (RPMN), potom treba spotrebiteľom poskytnúť ochranu v spornom úverovom vzťahu, a to rovnakú ako pri spotrebiteľských úveroch. A o taký prípad ide aj za stavu, že sa novým úverom, ktorý formálne pre jeho výšku je nad hranicou pre spotrebiteľské úvery reštrukturalizujú skoršie spotrebiteľské úvery. Nič nebránilo banke poskytnúť separátne prípadne viaceré nové úvery tak, že by spotrebiteľia zostali kontinuálne v režime ochrany určenej pre spotrebiteľské úvery, no žalovaná banka to tak zjavne neurobila a pri formalistickom posudzovaní veci dostala žalobcov mimo dôležitej sféry kontrolovanej v rámci spotrebiteľských úverov, a to za stavu, že pri kontrahovaní mala plnú vedomosť o tom, že rozhodujúca časť úveru sa použije na úhradu záväzkov plynúcich zo skôr dojednaných spotrebiteľských úverov. V tomto kontexte je povinnosťou odvolacieho súdu ako plnohodnotného orgánu sústavy orgánov súdnej ochrany práv spotrebiteľov na jednotnom trhu EÚ naplniť príkaz plynúci z čl. 14 smernice Rady 87/102/EHS a konanie žalovaného, odvolávajúceho sa formálne na ustanovenie § 1 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z. z., posúdiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi využívajúce potrebu konsolidácie úverov spotrebiteľov a poškodzujúce spotrebiteľov kontrahovaním úveru, ktorý formálne, bez kauzálneho skúmania, nejaví znaky spotrebiteľského úveru. S uvedeným formalistickým záverom sa však súd ako orgán ochrany práva nemôže stotožniť už len z dôvodu, že spotrebiteľské záväzky vykazujú za každých okolností obligatórnu kauzalitu. Práve kauzalita kontrahovaného úverového záväzku núti skúmať nielen formálne znaky úverového kontraktu, ale aj jeho účel, ktorý v okolnostiach rozhodovanej veci smeruje nepochybne k výplате skôr poskytnutých spotrebiteľských úverových záväzkov. Preto znaky, ktoré inak vylučujú úverový kontrakt z pôsobnosti zákona č. 258/2001 Z. z., nemožno skúmať izolovane a uspokojiť sa iba s formalistickým náhľadom na vec. Práve naopak, akonáhle súd zistí kauzálnu súvislosť úverového kontraktu formálne sa javiaceho ako nie spotrebiteľského úveru so skoršími spotrebiteľskými úvermi a identifikuje konanie dodávateľa popísané v čl. 14 Smernice 87/102/EHS, nesmie odoprieť spotrebiteľovi ochranu, ktorú mu garantujú normy komunitárneho práva prostredníctvom zásahu orgánu štátu. V opačnom prípade by dochádzalo k súdom tolerovanému poškodzovaniu práv spotrebiteľov, čo je v okolnostiach významu agendy ochrany spotrebiteľa pre bezporuchové fungovanie jednotného trhu tovarov a služieb v podmienkach EÚ neprípustné." V prípade, ak súd posúdi túto zmluvu o úvere s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka za neplatný právny úkon, žalovaný vznáša námietku premlčania. Pri neplatnej zmluve sú zmluvné strany povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu je pohľadávka žalobcu premlčaná v celom rozsahu, pretože subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 09.03.2019.

K zosplatneniu úveru žalovaný uveidel, že žalobca v žalobnom návrhu uvádza, že v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a zároveň poskytol 15 dňovú lehotu na dobrovoľnú úhradu celej dlžnej sumy. Vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľský právny vzťah, žalobca by postupoval v súlade so zákonom, ak by najskôr vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a zároveň ho upozornil, že ak v stanovenej lehote neuhradí omeškané splátky pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Uvedené vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého: "Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva." Žalobca mohol následne až po uplynutí 15 dní od doručenia výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Uvedený právny názor o neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru potvrdzuje Rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 26. 04. 2018 sp. zn. 10Co/84/2018, v zmysle ktorého: "V súdnej veci je nepochybné, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol/je vzťahom spotrebiteľským. V zmysle § 53 ods. 9 Obč. zák. (citovaného v napadnutom rozsudku) je obligatórnou a zároveň kumulatívnou podmienkou (platného) vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť veriteľa (v danom prípade právneho predchodcu žalobcu) upozorniť dlžníka (žalovaného) na uplatnenie tohto práva. Žalobca ani len konkrétne skutkovo netvrdí, že by vyššie spomínanému listu zo dňa 20.5.2013 (označenému ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) takéto upozornenie predchádzalo. Následne je nutné konštatovať, že pre rozpor so zákonom - s § 53 ods. 9 Obč. zák. - je vyhlásenie

mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom (§ 39 Obč. zák.). " Taktiež žalobca sa odvoláva na ustanovenie Hlavy 6 Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy, v zmysle ktorého bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Súd SR v spotrebiteľských sporoch už viackrát potvrdili, že súčasťou zmluvy môže byť len dokument s ktorým bol spotrebiteľ vopred oboznámený a dokument na ktorom je podpis spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu sa žalovaný nemôže odvolávať na Hlavu 6 Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy, s ktorými nebol žalobca oboznámený pred podpisom zmluvy. Uvedené potvrdil napr. Krajský súd Košice vo svojom rozhodnutí zo dňa 10.02.2015 sp. zn. 6Co/396/2014: "Obchodný zákonník v § 273 ods. 1 uvádza, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky (ďalej len "VOP"), vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku však podobné ustanovenie ako v § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka neobsahuje, okrem ust. § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka v prípade poisťnej zmluvy. Časť zmluvy, uzavretá podľa Občianskeho zákonníka, preto (okrem poisťnej zmluvy) nemôže byť určená púhym odkazom na VOP. Rovnako tento záver platí aj o zmluve spotrebiteľskej, ktorá je svojou povahou zmluvou občianskoprávnou. Z vyššie uvedeného je zjavné, že v ostatných prípadoch zmlúv uzavretých podľa Občianskeho zákonníka (vrátane spotrebiteľskej zmluvy) je vylúčené, aby sa všeobecné zmluvné podmienky bez ďalšieho stali súčasťou zmluvy. Z toho preto plynie, že v prípade, pokiaľ zmluvné strany sa dohodnú na tom, že pre daný zmluvný vzťah sa budú aplikovať dojednania obsiahnuté vo VOP, tieto sa nemôžu bez ich podpisania zmluvnými stranami stať súčasťou zmluvy, preto pre dodržanie podmienky písomnej formy zmluvy je nutné, aby takéto VOP boli účastníkmi zmluvného vzťahu podpísané." Žalovaný ako spotrebiteľ bol síce v zmluve o úvere poučený o svojej povinnosti splatiť celý čerpaný úver za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia zmluvných povinností), samotná dohoda o práve veriteľa vyhlásiť 4/4 predčasnú splatnosť úveru je len súčasťou úverových zmluvných podmienok žalobcu, ktoré však nie sú podpísané zmluvnými stranami a teda netvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Keďže žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, žalobca nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. Žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zrochnosť nastala po podaní žaloby, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne.

Vo svojom vyjadrení zo dňa 18.8.2020 žalovaná uviedla, že podľa jej názoru zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: "podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru," a tiež obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: "všetky predpoklady, použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov". Krajský súd Prešov vo svojom rozsudku zo dňa 26.08.2019 sp. zn. 8Co/49/2019, opätovne uviedol nasledovný právny názor: "Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybné má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. S nesprávne uvedenou RPMN v neprospech spotrebiteľa zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. §11 ods. 1 písm. d) spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

Žalovaný napriek tomu, že zo strany žalobcu bola predložená výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zotrvať na všetkých doterajších vyjadreniach, v zmysle ktorých neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko z výzvy k splateniu celého úveru nie je zjavné pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Uvedené potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd Prešov zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 6Co/26/2017, v zmysle ktorého: "Odvolací súd tiež poznamenáva, že taký právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premlčacia doba podľa §103 OZ. Preto možno celkom opodstatnene konštatovať nad rámec potreby pre rozhodnutie v merite veci, že právny úkon,

ktorým veriteľ zosplatnil celý dlh je na úkor určitosti, nejasný, vyvoláva otázky a preto neplatný pre jeho neurčitost' (§37 ods.1 OZ)" Žalovaný ako spotrebiteľ bol síce v zmluve o úvere poučený o svojej povinnosti splatiť celý čerpaný úver za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia zmluvných povinností), samotná dohoda o práve veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru je len súčasťou úverových zmluvných podmienok žalobcu, ktoré však nie sú podpísané zmluvnými stranami a teda netvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Zásadné ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemožno uviesť do všeobecných obchodných podmienok, čo uviedol vo svojom rozhodnutí Ústavný súd Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013. V oblasti ochrany spotrebiteľa je potrebné mať na zreteli zásadu poctivosti a to vo forme tzv. princípu dôvery v oblasti ochrany spotrebiteľa. Ústavný súd Českej republiky v nálezoch II. ÚS 3/06 zo 06.11.2007 a I. ÚS 3512/11 z 11.11.2013 uviedol, že uplatňovanie princípu dôvery v úkony ďalších osôb v sociálnom styku je základným predpokladom pre fungovanie komplexnej spoločnosti. Dôveru je potrebné pokladať za elementárnu kategóriu sociálneho života. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje okrem iného v tom, že text spotrebiteľskej zmluvy, osobitne vtedy, keď sa jedná o formulárovú zmluvu, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Spotrebiteľská zmluva môže pozostávať z viacerých dokumentov, zmluvné ustanovenia však musia byť dojednané individuálne, pričom zmluva musí byť pre spotrebiteľa transparentná.

Žalovaná záverom navrhla, aby jej súd umožnil uhrádzať dlžnú sumu, ktorá je v súlade so zákonom v mesačných splátkach po 50 Eur k 25. dňu mesiaca, pod stratou výhody splátok v prípade omeškania s ktoroukoľvek splátkou a priznal jej právo na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo vyššie uvedenej právnej veci.

3. Súd dňa 9.11.2020 vykonal pojednávanie v neprítomnosti sporových strán, ktoré súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti, pričom vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi - predžalobná výzva z č.l. 7-8 s podacím hárkom, zmluva o spotrebiteľskom úvere z č.l. 9-12 a príloha č. 1 z č.l. 50-51, úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - DUO. Platné od 1.10.2015, výzva k splateniu celého úveru zo dňa 30.10.2019 s podacím hárkom, výpis čerpania, splátok a úhrad z č.l. 26, posúdenie bonity z č.l. 41-44, výplatné pásky z č.l. 45-46, výpis z účtu žalovanej z č.l. 46-49, výzva k plneniu dlžnej čiastky zo dňa 23.9.2019 s podacím hárkom a zistil nasledovný skutkový stav:

4. G. 9.3.2017 došlo medzi sporovými stranami k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver, na základe ktorého došlo k poskytnutiu úveru vo výške 14.100,- €, pričom poskytnuté finančné prostriedky mali byť použité na splatenie úverov žalovanej voči žalobcovi na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 7.10.2013, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.8.2016, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.3.2013, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.8.2015 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.2.2017, žalovanej voči spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2016 a žalovanej voči spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. na základe zmluvy č. 42609789 zo dňa 10.9.2009. Žalovaná svoj úver riadne splácala až do 30.6.2019, kedy bola uhradená len časť splátky vo výške 45,06 €. Žalobca listom zo dňa 23.9.2019 vyzval žalovanú k zaplateniu dlžnej čiastky úveru vo výške 846,08 € so splatnosťou ihneď. Následne listom zo dňa 30.10.2019 zaslal žalovanej výzvu k splateniu celého úveru vo výške 12.802,97 €, a to v lehote 15 dní od spísania výzvy. Po podaní žaloby žalovaná zaplatila sumu 33,40 €.

5. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

6. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

7. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 53 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť

oboznámíť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

9. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného do 31.5.2017 Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

13. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného do 30.4.2018 Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného do 30.4.2018 Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

15. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného do 31.12.2017 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,^{18b)}
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.^{18aa)}

16. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného do 31.12.2017 ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.18.

17. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Súd podľa vykonaných dôkazov vyhodnotil, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je potrebné posudzovať ako spotrebiteľský, a to s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom žalovaná v predmetnom spore vystupuje ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola konkrétne uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere vo forme hotovostného úveru. Zákon pre takúto zmluvu ustanovuje podstatné náležitosti, preto súd skúmal, či dotknutá zmluva tieto náležitosti obsahuje. Na tomto mieste súd konštatuje, že predmetná zmluva bola uzavretá v predpísanej forme a obsahuje všetky náležitosti tak, ako to predpokladá zákon. Aj keď právny zástupca žalovanej namietal, že zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. - podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby; súd v tomto smere uvádza, že podľa zákona, účinného v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy ide o náležitosť § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z., pričom súd preskúmaním zistil, že zmluva údaj o úrokovej sadzbe obsahuje, a to v bode 34, pričom táto sadzba je uplatňovaná počas celého obdobia existencie úverového vzťahu. Rovnako má súd za to, že zmluva obsahuje aj náležitosť označenú právnym zástupcom žalovanej ako náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. - všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov", pričom poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.08.2019 sp. zn. 8Co/49/2019; súd v tomto smere uvádza, že podľa zákona, účinného v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy ide o náležitosť § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., pričom súd preskúmaním zistil, že zmluva údaj o

ročnej percentuálnej miere nákladov obsahuje, a to v bode 35. Čo sa týka vysloveného právneho názoru vo vyššie uvedenom rozsudku, tunajší súd sa s týmto názorom nestotožnil z dôvodu, že matematický výpočet, na základe ktorého dospel veriteľ k určitej výške RPMN nie je jednoduchým vzorcom, na základe ktorého by si vedel priemerný spotrebiteľ vypočítať výšku tohto RPMN, nakoľko ide o zložitejšiu matematickú operáciu, a preto jej neuvedenie podľa názoru súdu nemôže spôsobovať následok, ktorý vo svojom rozsudku uviedol Krajský súd v Prešove. Ak sa žalovaná v prejednávanej veci rozhodla pre úver od žalobcu napriek tomu, že výška RPMN jej úveru je 2 x vyššia ako priemerná hodnota RPMN, súd si dovoľí predpokladať, že jej názor vstúpiť do úverového vzťahu by uvedenie zložitého matematického výpočtu nemalo žiaden vplyv, pričom je tiež potrebné uviesť, že žalovaná nijakým spôsobom nespochybnila správnosť tohto výpočtu.

21. Žalovaná ďalej uviedla, že úver považuje za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že žalobca ako veriteľ nepostupoval podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. V tomto smere z predložených dôkazov vyplýva, že toto tvrdenie žalovanej sa nezakladá na pravde. Veriteľ si vyžiadal od žalovanej všetky relevantné doklady, ktoré uvádza predmetný zákon. Žalovaná uviedla, že "zmluva o úvere predstavuje tzv. refinančný úver, teda poskytnutím úveru vo výške 14.100,- € došlo k splateniu predchádzajúcich úverov poskytnutých priamo od žalobcu. Oprávnenosť výšky odhadovaného zostatku všetkých splatených úverových zmlúv neposudzoval žiadny súd, ale iba žalobca v postavení nebankového subjektu. Žalovaný zastáva názor, že zmluvy o úvere, z ktorých dlžné sumy boli uhradené refinančným úverom sú jednoznačne bezúročné a bez poplatkov a takýmto spôsobom žalobca obchádza zákon a koná v rozpore s dobrými mravmi. Skutočnosť, že ide o refinančný úver, ktorým dochádza k splateniu predchádzajúcich úverov od žalobcu je čiastočne pravdivý, ale v tomto smere súd uvádza, že bolo na rozhodnutí samotnej žalovanej, či nechá preveriť výšky zostatkov týchto úverov súdom alebo tieto výšky uznáva, má záujem ich zaplatiť, pričom využitím možnosti refinancovania úveru si zníži svoje splátkové zaťaženie. Súd rešpektuje rozhodnutie žalovanej, ktoré spočívalo v uznaní výšky jej úverových záväzkov voči svojim predchádzajúcim veriteľom (ktorými nie je len žalobca), uzavretím zmluvy o tomto refinančnom úvere, a je toho názoru, že ani z pozície súdu nemožno toto jej rozhodnutie obísť alebo spochybňovať. Následná zmena názoru žalovanej (že refinancované úvery sú bezúročné a bez poplatkov) po podaní žaloby zo strany žalobcu je podľa názoru účelová, keď do podania žaloby t.j. viac ako 3 roky od uzavretia úverového vzťahu nepodnikla žiadne právne kroky, ktoré jej právny systém v SR ponúka na ochranu jej práv ako spotrebiteľa. Preto je súd toho názoru, že v prejednanom prípade žalobca ako veriteľ postupoval v súlade s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a preto následky spojené s konaním v rozpore s týmto ustanovením nastat' nemohli. Žalovaná napriek týmto tvrdeniam o bezúrokovosti a bezpoplatkovosti úverov súdu nepredložila úverové zmluvy k tým úverom, ktoré mali byť úverom, posudzovaným v tomto konaní, splatené, ba naopak žiadala, aby súd preniesol jej dôkazné bremeno na žalobcu, čo súd nepovažuje ani za správne ani za spravodlivé, nakoľko žalovaná ako účastníčka zmluvy musí tieto zmluvy vlastniť, pričom vo svojom vyjadrení neuviedla ani dôvod, pre ktorý nie je možné, aby tieto zmluvy predložila ona. V tejto súvislosti je ešte nutné uviesť, že úvery, ktoré boli splatené týmto posudzovaným úverom, nie sú úvermi, poskytnutými iba žalobcom, ale aj inými veriteľmi (Profi Credit Slovakia, s.r.o. a Consumer Finance Holding, a.s.), a preto žalobca ani reálne by tieto zmluvy predložiť nemohol.

22. Súd ďalej skúmal, či došlo k zosplatneniu úveru v súlade so zákonom. V tomto smere mal preukázané, že žalobca listom zo dňa 23.9.2019 vyzval žalovanú k zaplateniu dlžnej čiastky úveru vo výške 846,08 € so splatnosťou ihneď. Touto výzvou mal žalobca upozorniť žalovanú na omeškanie so splácaním jej záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy a zároveň ju mal upozorniť, že v prípade nezaplatenia omeškanej časti dlhu môže dôjsť k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka na zosplatnenie celého dlhu. Žalobca identifikoval ako dlžnú čiastku sumu 846,08 €, avšak čo tvorí túto sumu a stanovenie prípadného času, kedy došlo k omeškaniu žalovanej v liste neuvádza. Z predloženej platobnej disciplíny žalovanej (č.l. 26) mal súd preukázané, že žalovaná sa viackrát dostala do omeškania so splatením splátok - prvýkrát to bolo pri 7. splátke, splatnej dňa 15.10.2017, rovnako bola v omeškaní aj pri splatnosti 14. - 23. splátke a taktiež pri 26. splátke. Tieto však boli žalovanou aj keď s omeškaním neskôr uhradené. Inak tomu bolo pri 27. splátke, ktorá mala byť splatná dňa 30.6.2019, keďže táto splátka bola zaplatená len vo výške 45,06 €, a nie v dohodnutej výške 268,38 €. V tomto smere však výzva žalobcu na zaplatenie dlžného plnenia žalovanej údaj o tom v súvislosti s ktorou splátkou sa kedy dostala žalovaná do omeškania neobsahuje a žaloba takéto tvrdenia taktiež nemá. Súd tak konštatuje, že nemá preukázané zo strany žalobcu, na ktorom je dôkazné bremeno a rovnako aj bremeno tvrdenia, že boli splnené podmienky v zmysle citovaného § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

23. V odseku 9 § 53 Občianskeho zákonníka sa spresňujú podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať, zákonodarca uvedenú problematiku nevysvetľuje ani v dôvodovej správe k zákonu č. 379/2008 Z.z., ktorou bola do Občianskeho zákonníka táto úprava vložená. Podľa názoru súdu z ustanovenia § 53 ods. 9 možno jednoznačne vyvodiť iba to, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Otázkou tak zostáva, či 15-dňová lehota môže najskôr začať plynúť po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok, teda nasledujúci deň po dni, ktorý bol v splátkovom plnení dohodnutý ako deň splatnosti splátky. Ak zákonodarca chcel, aby bola spotrebiteľovi poskytnutá 3 mesačná lehota na prípadné vysporiadanie sa so svojím omeškaním, lebo takúto lehotu považoval za dostatočne dlhú na prípadné získanie finančných prostriedkov na zaplatenie omeškanej splátky, potom je na mieste prijať záver o tom, že táto 15-dňová lehota môže začať plynúť až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok. Aby aj spotrebiteľ mohol ustáliť, či jeho veriteľ mal právo zosplatniť jeho záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, je potom na mieste vyžadovať od veriteľa, aby úkon, ktorým vyzýva k úhrade omeškanej splátky či plnenia obsahoval údaj o tom, s ktorou splátkou je dlžník v omeškaní, pretože práve úhradou tejto splátky by mohol dlžník odvrátiť nepriaznivý dôsledok v podobe zosplatnenia celého dlhu. V tomto smere si žalobca ani nesplnil svoju povinnosť tvrdenia (a to aj napriek výzve zo strany súdu - č.l. 79), keď zmluva stanovuje splatnosť splátky na 15. deň v mesiaci, avšak predložená platobná disciplína stanovuje od 13. splátky splatnosť splátky 30. dňa v mesiaci, pričom z obchodných podmienok vyplýva, že k zmene splatnosti splátok môže dôjsť aj na základe telefonického dopytu dlžníka. Vzhľadom na nesplnenie si povinnosti tvrdenia v tomto smere, súd konštatuje, že nemá preukázané splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka o tom, že veriteľ v súlade so zákonom si uplatnil právo na zosplatnenie celého dlhu, pričom súd konštatuje, že výzvu, ktorá je predpokladom na uplatnenie si tohto práva, považuje súd za neplatný právny úkon z dôvodu jej neurčitosti. Súd je toho názoru, že právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať o.i. aj premlčacia doba podľa §103 Občianskeho zákonníka. Súd tak konštatuje, že žalobca ako veriteľ nemá právo na úhradu celého dlhu naraz, ale iba na splátky, ktorých splatnosť už nastala a zo strany žalovanej ako dlžníka zaplatené neboli. Súd preto priznal žalobcovi nárok na zaplatenie splátok, splatných najneskôr v mesiaci október 2020 t.j. nesplatenú časť splátky za jún 2019 vo výške 223,32 €, od ktorej odpočítal sumu vo výške 33,40 €, ktorú žalovaná zaplatila dňa 31.7.2020 a splátky splatné od júla 2019 do októbra 2020 t.j. 16 splátok po 268,38 €, čiže na sumu 4.484,- €.

24. Nakoľko žalobca si nesplnil svoju povinnosť tvrdenia o splatnosti jednotlivých splátok úveru, pričom súdu predložil 2 listinné dôkazy s rôznymi dobami splatnosti (zmluva o úvere obsahuje splatnosť k 15. dni v mesiaci a platobná história obsahuje splatnosť k 30. dňu v mesiaci), súd jeho nárok na úroky z omeškania, práve z dôvodu skutočnosti, že súd nevedel ustáliť začiatok omeškania dlžníka, zamietol.

25. Súd rozhodol o tom, že žalovaná bude mať povinnosť zaplatiť priznanú sumu žalobcovi v mesačných splátkach, avšak rozhodol o splátkach vyšších ako navrhovala žalovaná, keď vzal do úvahy pôvodnú výšku splátok, pričom zvyšnú časť dlhu musí splácať priebežne, avšak podľa názoru súdu by nebolo spravodlivé, aby súd zaviazal žalovanú splácať svoj dlh voči veriteľovi po neúmerne dlhú dobu, čo pri schválení splátok vo výške 50,- € by bolo 7,5 roka. Súd tak rozhodol o splátkach vo výške 100,- € mesačne počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci od právoplatnosti rozsudku vždy do 20. dňa v mesiaci, a to pod následkom straty výhody splátok.

26. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. Súd pri rozhodovaní o trovách konania mal za to, že žalobca bol úspešný v časti 4.484,- €, v ostatnej časti t.j. v časti 8.187,57 € bola úspešnejšou sporovou stranou žalovaná. Jej čistý úspech predstavuje 28,88%. V takomto rozsahu jej súd trovy konania priznal, pričom o ich presnej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.